

ORGANISACE SPOJENÍ V TÝLU VŠEVOJSKOVÉ ARMÁDY ZA POUŽÍVÁNÍ ZBRANÍ HROMADNÉHO NIČENÍ

Podplukovník Jan Doležal

Soudobé vedení boje za používání zbraní hromadného ničení klade zvlášť vysoké požadavky na materiální, technické a zdravotnické zabezpečení a tím i na velení týlu a na týlové spojení.

Dosavadní organizace týlového spojení v armádním týlu plně nezabezpečovala soudobé požadavky velení armádnímu týlu. V tomto článku chci podrobněji rozebrat tuto otázku a navrhnout takovou organizaci spojení v armádním týlu, která by zabezpečovala soudobé požadavky velení týlu v armádní operaci.

Za základ své práce беру požadavky na týlové spojení v armádní útočné operaci, v které vzhledem k vysokému tempu postupu vojsk a k charakteristickým zvláštnostem soudobé útočné operace jsou požadavky na týlové spojení nejrozsáhlejší.

Přitom ovšem bude nutno věnovat pozornost i potřebám týlového spojení v armádní obranné operaci, a to zejména při řešení linkového spojení.

Zvláštnosti organizace spojení v armádní útočné operaci

Soudobá útočná operace armády je charakterisována vysokým tempem postupu vojsk.

Přemísťování štábů se provádí podle plnění operačních úkolů armády. Velitelské stanoviště divisi se bude přemísťovat zpravidla čtyřikrát až šestkrát denně, velitelské stanoviště střeleckých sborů dvakrát až třikrát denně a velitelské stanoviště vševojskové armády jednou za 24 hod.

Výstavba linkového spojení bude především závislá na tempu operace. Nejvíce se ho bude používat ve výchozím prostoru a v obranné operaci, a to jednak proto, že tu budou pro jeho zřizování a udržování příznivější podmínky, a jednak, a to hlavně, také proto, že ve výchozím prostoru a v obraně je zakázáno používat radiového spojení. Do krajnosti je však třeba využívat stálých vedení.

Během útočné operace se staví linkové spojení hlavně po spojovací ose, někdy i na spojovacích směrech. Přesáhne-li tempo operace 30 až 35 km za 24 hodin, nezřizuje se linkové spojení na stupni střelecký pluk až střelecký sbor a u armády se buduje jen po spojovací ose.

I při stavbě spojovací osy nutno počítat se značnými obtížemi. Při průměrném tempu výstavby spojovací osy lze při dosavadní normě stavby stálého vedení armádním linkovým praporem a samostatnou armádní linkovou rotou (11 stavebních čet) denně vybudovat v nejpríznivějším případě 28 km dvojitého vedení. Ke konci prvního dne operace bude tedy vybudováno zpravidla spojení na výši velitelských stanovišť střeleckých sborů. Příznivější situace může nastat v operační hloubce obrany nepříteli, kdy lze počítat s menším rozsahem ničení stálých vedení.

Se zahájením útočné operace je hlavním pojítkem radio, směrová pojítka a pohyblivá pojítka.

Radiové spojení v armádě je organisováno z radiových uzlů:

- z VS armády,
- ze ZVS armády,
- z VPS armády,
- z pomocného VS (je-li zřízeno),
- z 2. sledu polního velitelství armády,
- z AZZ.

Zkrácené přípravné období, vysoké tempo operace, mnohdy značné ztráty na lidech, materiálu a bojové technice a potřeba rychlého manévru materiálními, zdravotnickými a dilenskými prostředky vyžadují nepřetržitého a pružného velení armádnímu týlu.

Jednou ze základních podmínek úspěšného velení armádnímu týlu je účelná organisace týlového spojení v armádním týlu.

Uvedené zvláštnosti organisace linkového spojení v armádní útočné operaci všeobecně ztěžují velení armádnímu týlu, neboť na př. nedávají náčelníkovi týlu armády možnost velet po linkových pojítkách náčelníkům týlů divisí a brigád a ztěžují mu i velení náčelníkům týlů střeleckých sborů.

Zkušenosti potvrdily, že současná organisace armádní týlové spojovací rotý nevyhovuje potřebám spojení v armádním týlu.

Konkrétní potřeba jednotlivých druhů pojítek a jejich vhodné učlenění do spojovacích jednotek vyplyne především z rozboru úkolů spojení v armádním týlu.

Úkoly spojení v armádním týlu

Požadavky na spojení v armádním týlu jsou těsně spjaty s úkoly armádního týlu v útočné operaci a s velením týlu.

Lze je rozdělit do těchto tří charakteristických skupin:

- a) zabezpečit nepřetržité velení armádnímu týlu velitelem armády,
- b) zabezpečit nepřetržité velení armádnímu týlu a týlům svazků náčelníkem týlu armády,
- c) zabezpečit nepřetržité spojení náčelníka týlu armády s náčelníkem týlu fronty.

Pro velení armádnímu týlu nutno zpravidla zabezpečit toto spojení:

- VS armády s 2. sledem polního velitelství armády,
- VPS armády s 2. sledem polního velitelství armády,
- ZVS armády s 2. sledem polního velitelství armády,
- dále pak spojení 2. sledu polního velitelství armády;
 - a) s náčelníky týlů tří střeleckých sborů a s týlovými stanovišti velitelství jejich divisí;
 - b) s týlovými stanovišti velitelství
 - až dvou divisí armádní rychlé skupiny,
 - až dvěma dělostřeleckými divisemi,
 - třemi až čtyřmi protiletadlovými divisemi,
 - čtyřmi až šesti dělostřeleckými brigádami,

- třemi až čtyřmi protitankovými dělostřeleckými brigádami,
- třemi až čtyřmi ženijními brigádami;

c) s velitelstvími:

- armádní zásobovací základny,
- čelního oddělení armádní zásobovací základny na zemi,
- zásobovacích a vykládacích stanic,
- pohyblivé zálohy materiálu velitele armády,
- 1. sledu armádní nemocniční základny,
- 2. sledu armádní nemocniční základny,
- jedné až dvou záloh polních pohyblivých nemocnic,
- zdravotnického praporu zvláštního určení,
- dvou až tří silničních provozních praporů,
- dvou silničních stavebních praporů,
- dvou silničních mostních praporů,
- záloh silničních prostředků.

Teprve na základě těchto požadavků lze stanovit potřebu pojítek.

Potřeba linkového spojení

Ideálním požadavkem by bylo mít linkové spojení se všemi složkami uvedenými v předcházející stati.

Při požadavcích na linkové spojení nutno však přihlížet ke zvláštnostem linkového spojení v armádní útočné operaci a k reálným možnostem.

Pokládám za účelné řešit postupně linkové spojení:

- velitelského stanoviště armády s 2. sledem polního velitelství armády,
- 2. sledu polního velitelství armády s 2. sledem polního velitelství frontu,
- 2. sledu polního velitelství armády s týlovými velitelskými stanovišti svazků,
- 2. sledu polního velitelství armády s týlovými složkami uvedenými v předcházející stati (AZZ, ANZ atd.),
- uvnitř důležitých uskupení týlových útvarů a zařízení (AZZ, ANZ, ČOAZZ atd.).

a) Požadavky na linkové spojení velitelského stanoviště armády s 2. sledem polního velitelství armády

Toto spojení slouží veliteli armády k velení týlu armády a k součinnosti štábu armády s orgány týlu armády. Se zřetelem k tomu je nutné toto spojení v každém případě vybudovat. Poměrně malá vzdálenost velitelského stanoviště od 2. sledu polního velitelství armády (do 15 km) usnadňuje splnění tohoto požadavku.

Odpovědnost za vybudování tohoto spojení má náčelník štábu armády.

U 2. sledu polního velitelství armády nutno pro toto spojení a se zřetelem k další potřebě plánovat tři dálnopisy ST 35 a pro vnitřní spojení dvě TU 20x a dále dvě družstva RDM-61.

- b) **Požadavek linkového spojení 2. sledu polního velitelství armády s 2. sledem polního velitelství frontu**

Toto spojení slouží k velení týlu armády náčelníkem týlu frontu a k zabezpečení styku týlu armády s týlem frontu. Se zřetelem k jeho úkolu nutno je vždy budovat. Na velitelské stanoviště armády se usku-
tečňuje prostředky frontu, od velitelského stanoviště armády na 2. sled polního velitelství armády prostředky armády.

U 2. sledu polního velitelství armády lze pro toto spojení využít prostředků navrhovaných za a).

- c) **Požadavky na linkové spojení 2. sledu polního velitelství armády s týlovými sledy velitelství svazků**

Ideálním požadavkem by bylo mít linkové spojení s týlovými sledy velitelství všech svazků. Nutno však přihlížet k potížím se stavěním linkového spojení v útočné operaci a k reálným možnostem organisace našich ozbrojených sil.

Poměrně snadno lze řešit linkové spojení náčelníka týlu armády s náčelníky týlu sborů, je-li péči armády vybudováno linkové spojení (se směrovými vložkami) velitelského stanoviště armády a velitelských stanovišť střeleckých sborů, neboť náčelníci týlu sborů jsou se svými orgány na velitelských stanovištích střeleckých sborů.

Závažná je otázka linkového spojení náčelníka týlu armády s náčelníky týlů divisí. Uskutečnění tohoto spojení naráží na potíže jeho stavby při vysokém tempu operace a na potíže technického rázu. Uvážíme-li, že vzdálenost velitelských stanovišť divisí od týlových sledů velitelství divisí činí v útočné i obranné operaci 25 až 30 km i více, je třeba ke stavbě tohoto spojení u jedné divise nejméně tři družstev K-12, t. j. jedné spojovací čtyry. U devíti divisí tři střeleckých sborů je třeba celkem devíti spojovacích čet, t. j. tři spojovacích rot. Přitom není brána v úvahu kalkulace potřeby materiálu pro spojení velitelských stanovišť ostatních divisí a brigád s jejich týlovými sledy velitelství a potřebná záloha linkového materiálu.

Z provedeního rozboru potřeby linkového materiálu vyplývá, že nebude možné budovat linkové spojení velitelských stanovišť divisí a brigád s jejich týlovými sledy velitelství; toto spojení bude nutno nahradit využitím zejména směrových pojítek, dále radia, pohyblivých pojítek, spojovacích letounů a vrtulníků. V obranné operaci bude nutno využít v nejširším rozsahu stálých vedení, avšak až od druhého pásma obrany.

- d) **Požadavky na linkové spojení 2. sledu polního velitelství armády s armádní zásobovací základnou, čelním oddělením armádní zásobovací základny na zemi, zásobovacími a vykládacími stanicemi, pohyblivou zálohou velitele armády, armádní nemocniční základnou, zdravotnickým praporem zvláštního určení a silničními útvary**

Úspěšné velení armádnímu týlu náčelníkem týlu armády vyžaduje, aby s většinou těchto složek, vzhledem k jejich významu, měl spojení. Nutno však zkoumat reálné možnosti uskutečnění tohoto požadavku.

Armádní zásobovací základna je zpravidla na spojovací ose nebo na spojovacím směru frontu k velitelskému stanovišti armády. Se zřetelem

k tomu není zvláštní potíž připojit armádní zásobovací základnu na spojovací osu nebo spojovací směr frontu. K zabezpečení spojení je třeba plánovat u spojovací jednotky týlu pro AZZ asi dvě družstva K-12, jeden dálhopis ST 35, pro vnitřní spojení jednu TU 20x, jedno družstvo RDS (po případě pro spojení ve výchozím prostoru s druhým sledem polního velitelství armády).

Dále je třeba zkoumat možnosti linkového spojení s ostatními uvedenými složkami. Důležitým požadavkem je organisovat toto spojení tak, aby vyžadovalo co nejméně času, sil a prostředků. Vhodná příležitost se naskýtá využitím průběhu spojovací osy a směrů armády.

Je proto výhodné umisťovat velitelství čelního oddělení armádní zásobovací základny na zemi a 1. a 2. sledu armádní nemocniční základny a záloh nemocnic co nejbližší k těmto spojovacím osám nebo směrům, ne však blíže než 3 km, se zřetelem k tomu, že spojovací osa nebo směry armády probíhají zpravidla podél AVAS a že některé úseky AVAS nebo pohyby vojsk na nich mohou být cílem atomového napadení. V obranné operaci armády bude účelné využitím stálých vedení připojit vhodně na spojovacím směru 2. sledu polního velitelství armády a VS armády i pohyblivou zálohu materiálních prostředků velitele armády, zdravotnický prapor zvláštního určení nebo využít pro spojení s nimi stálých vedení, neboť v přípravném období nelze na př. použít radiového spojení. V útočné operaci není zvlášť nutné mít linkové spojení s pohyblivou zálohou materiálu velitele armády a zdravotnickým praporem zvláštního určení, neboť ty se umisťují blízko druhého sledu polního velitelství armády a možno s nimi snadno uskutečnit spojení radiem a pohyblivými pojítky.

Pro toto spojení je třeba plánovat jedno družstvo linkové.

Linkové spojení se silničními útvary je poměrně snadné, protože tyto útvary obsluhují armádní vojenské automobilní silnice, vede-li podél nich spojovací osa nebo směry. Stačí tedy se na ně vlastními prostředky zapojit. Když spojovací osa nebo směry podél nich nevedou, bude se silničními útvary udržováno spojení radiem (signály) a pohyblivými pojítky.

Se zálohami silničních útvarů je možné udržovat spojení skrze velitelství silničních útvarů.

Se zásobovacími a vykládacími stanicemi bude někdy možno uskutečnit linkové spojení využitím stálých vedení podél železnic.

e) Požadavky na linkové spojení uvnitř armádní zásobovací základny (AZZ) a armádní nemocniční základny (ANZ)

Všeobecně lze říci, že by bylo účelné mít i tu co nejrozsáhlejší linkové spojení. Nutno však opět zkoumat reálné možnosti.

Týlové útvary a zařízení jsou zpravidla uskupeny kolem tří až čtyř zásobovacích stanic vzdálených od sebe 10 až 15 km.

V podstatě jde o linkové spojení náčelníka armádní zásobovací základny se zásobovacími stanicemi a s týlovými útvary a zařízeními v armádní zásobovací základně. Vzhledem k tomu, že by náčelník AZZ nemohl využít železničního linkového spojení, nutno u armádní zásobovací základny pro toto spojení mít asi 50 km kabelu, t. j. potřeba čtyř

družstev K-12, neboť zásobovací stanice v počtu tří až čtyř bývají od sebe vzdáleny 10 až 15 km.

Další otázkou je linkové spojení s jednotlivými týlovými útvary a zařízeními v armádní zásobovací základně. Při předpokladu asi patnácti týlových útvarů a zařízení v prostoru jedné zásobovací stanice ve vzdálenosti do 5 km bylo by třeba asi 90 km kabelu, t. j. osmi družstev K-12. U tří až čtyř zásobovacích stanic 24 až 32 družstev K-12, t. j. 6 až 8 stavebních kabelových čet a čtyři družstva K-12.

Se zřetelem k této značné potřebě materiálu je nemožné požadovat tato linková spojení. Jak pro spojení se zásobovacími stanicemi, tak i se sklady nutno využít v nejširším rozsahu stálých místních vedení. Vzhledem k využití stálých místních vedení je nutno však již zaměřit týlový průzkum prostoru umístění armádní zásobovací základny.

Co se týče požadavků na linkové spojení uvnitř armádní nemocniční základny, došel bych opět se zřetelem ke značnému počtu nemocnic a jiných zdravotnických zařízení, rozmístovaných v prostoru armádní nemocniční základny, k značnému požadavku na potřebu linkových pojitek a na potřebu jejich obsluhy.

Se zřetelem k značnému počtu zdravotnických aut v armádní nemocniční základně a k jejich neustálému provozu lze upustit od budování linkového spojení plánovanými pojitky a využít jich jako spojek. Bude-li k dispozici stálé vedení, nutno ho v nejširším rozsahu využít; vzhledem k tomu nutno ovšem zaměřit i týlový průzkum rozmístění armádní nemocniční základny.

Závažná je i otázka linkového spojení velitele 2. sledu armádní nemocniční základny s velitelem jejího 1. sledu a s velitelskými zálohy nemocnic.

Bude-li zřízeno linkové spojení náčelníka týlu armády a tím i náčelníka zdravotnické služby armády s 1. a 2. sledem armádní nemocniční základny a se zálohami nemocnic, může velitel 2. sledu armádní nemocniční základny využít tohoto spojení pro spojení s velitelským 1. sledem armádní nemocniční základny a se zálohami nemocnic. Nebude-li to možné, je nutno v širokém měřítku používat zdravotnických aut provádějících odsuny a využít jich jako spojek.

Pro nejnutnější linkové spojení v ANZ, a to pro linkové spojení velitelského 2. sledu armádní nemocniční základny s jednou až dvěma polními trždicími nemocnicemi (odsunovými sběrnami), s nimiž nutno mít zabezpečeno okamžité spojení, a pro spojení s letištěm je třeba plánovat, při vzdálenosti těchto složek od sebe 3 km, jedno družstvo K-12.

Při rekapitulaci všech uvedených požadavků na linkové spojení a při zvážení daných možností docházím k tomuto závěru:

1. Linkové spojení velitelského stanoviště armády s 2. sledem polního velitelského armády budovat vždy; jeho vybudování je usnadněno poměrně malou jejich vzdáleností od sebe.

2. Linkové spojení frontu s 2. sledem polního velitelského armády budovat vždy; jeho vybudování je usnadněno stavěním spojovací osy nebo spojovacího směru frontu k velitelskému stanovišti armády využitím stálých vedení a vložek směrových stanic.

3. Od linkového spojení 2. sledu polního velitelského armády s týlo-

vými sledy velitelství divisí a brigád, nebude-li možné využít stálých vedení, upustit se zřetelem k značné potřebě materiálu, sil a času.

4. Linkové spojení 2. sledu polního velitelství armády s AZZ, ČOAZZ, 1. a 2. sledem ANZ a se zálohami nemocnic uskutečňovat krátkými přípojkami jejich velitelství na spojovací osu nebo směry.

5. Linkové spojení 2. sledu polního velitelství armády se zásobovacími a vykládacími stanicemi organisovat využitím místních stálých vedení a někdy stálých vedení podél železnic.

6. Linkové spojení 2. sledu polního velitelství armády se silničními útvary organisovat, bude-li to možné, jejich připojením na stálá vedení podél armádní vojenské automobilní silnice.

7. Linkové spojení v AZZ organisovat maximálním využitím stálých vedení. Pro linkové spojení s vykládacími a zásobovacími stanicemi (zejména za útočné operace) využít stálých vedení podél železničních tratí, bude-li to možné.

Pro linkové spojení AZZ a ČOAZZ využít linkového spojení budovaného pro potřebu linkového spojení 2. sledu polního velitelství armády s ČOAZZ.

8. Linkové spojení v ANZ, nebude-li možné využít stálého vedení, nebudovat; pro nejnutnější potřebu ANZ plánovat jedno družstvo K-12.

Závěrem je možno shrnout celkovou potřebu linkových spojovacích sil a pojítek:

- čtyři družstva dálhopisů ST-35,
- tři družstva TÚ 20x,
- dvě družstva RDM 61,
- jedno družstvo RDS,
- pět družstev K-12.

Tyto prostředky představují hodnotu linkové roty.

Současná organisace týlové spojovací roty s jednou četou provozní s jedním přepojovačem TÚ 40x, s jedním přepojovačem TÚ 10x a s třemi ST 35 (dálhopisy) nemůže dané požadavky uspokojit.

Navrhují proto přeorganisovat dosavadní týlovou spojovací rotu v týlový spojovací prapor o jedné rotě linkové a jedné rotě radiové. Podrobný návrh organisace viz příloha 1.

Potřeba radiového spojení k zabezpečení velení týlu v armádní útočné operaci

V předcházející stati jsem řešil potřebu, podmínky a možnosti linkového spojení. Podrobně jsem se zabýval otázkou linkového spojení v armádní operaci jednak proto, že linkové spojení nelze přehlížet a že má svoje opodstatnění především v obranné operaci, a to hlavně v přípravném období, kdy nelze použít radia, a proto, aby z obtížných podmínek jeho použití v útočné operaci zvláště vynikla potřeba radiového spojení.

Z rozboru požadavků na linkové spojení v armádní útočné operaci vyplynulo, že ho nelze vždy použít tam, kde by ho bylo svrchované třeba, na př. pro spojení náčelníka týlu armády s náčelníky svazků.

Kromě toho však i v těch případech, kde jsou dány podmínky pro

linkové spojení, nelze jen na ně plně spolehnout. Vybudované linkové spojení může být snadno přerušeno záškodníky, leteckým bombardováním a použitím atomových zbraní. Jeho obnova je mnohdy značně obtížná a vyžaduje dosti času.

Soudobé vedení operace za použití zbraní hromadného ničení, charakterisované vysokým tempem postupu, rychlými změnami situace, značnými ztrátami na lidech, materiálu a bojové technice a potřebou rychlého odstranění následků použití zbraní hromadného ničení, vyžadují nejen nahradit radiem linkové spojení tam, kde je nebylo možno vybudovat, ale zdvojit radiem linkové spojení všude tam, kde je plánováno jeho použití.

Zdvojením linkového spojení radiovým spojením se nejen lépe zabezpečí nepřetržitost spojení, ale odlehčí se i linkové síti, která může být zvlášť přetížena, je-li někde přerušena a je-li nutno vést hovory »klikou«.

Při použití radia je ovšem nutné hledat co nejsnadnější, nejkratší a nejsrozumitelnější způsoby předávání rozkazů a hlášení.

Konkrétní potřebu radiového spojení nutno řešit, jak jsem již uvedl, se zřetelem k zdvojení linkového spojení v těch případech, kde jsou plánovány prostředky pro jeho zřízení, a v těch případech, kdy není plánováno zřízení linkového spojení.

Zdvojit linkové spojení radiovým spojením je třeba v těchto případech linkového spojení:

- velitelského stanoviště armády s 2. sledem polního velitelství armády,
- 2. sledu polního velitelství armády s 2. sledem polního velitelství frontu,
- 2. sledu polního velitelství armády s velitelstvím:
 - armádní zásobovací základny,
 - čelního oddělení armádní zásobovací základny na zemi,
 - 1. sledu armádní nemocniční základny,
 - 2. sledu armádní nemocniční základny,
 - až dvou záloh nemocnic,
 - dvou silničních provozních praporů,
 - pohyblivé zálohy materiálu velitele armády,
 - zdravotnického praporu zvláštního určení.

Potřeba radiového spojení mezi 2. sledem polního velitelství armády, VS, VPS a ZVS je nutná se zřetelem k potřebám velitele armády velet týlu a součinnosti štábu armády s orgány týlu armády.

Potřeba radiového spojení 2. sledu polního velitelství armády s 2. sledem polního velitelství frontu je nutná se zřetelem k potřebě velení týlu armády náčelníkem týlu frontu.

Potřeba radiového spojení 2. sledu polního velitelství armády s velitelstvím armádní zásobovací základny vyplývá z celkového úkolu armádní zásobovací základny v materiálním zabezpečení armádní operace. Protože vzdálenost 2. sledu polního velitelství armády od AZZ ke konci útočné operace může dosáhnout téměř 300 km, je nutné pro AZZ plánovat směrová přijítka s použitím retranslace.

Potřeba radiového spojení 2. sledu polního velitelství armády s čelním oddělením armádní zásobovací základny na zemi vyplývá z celkové úlohy čelního oddělení armádní zásobovací základny na zemi v materiálním zabezpečení armádní operace.

Potřeba radiového spojení 2. sledu polního velitelství armády s 1. a 2. sledem armádní nemocniční základny a s jednou až dvěma zálohami nemocnic vyplývá z celkové úlohy armádní nemocniční základny v armádní operaci, jmenovitě z potřeby zabezpečení rychlého manévru zdravotnickými prostředky armády.

Potřeba radiového spojení 2. sledu polního velitelství armády s velitelstvími silničních provozních praporů je nutná se zřetelem k významu armádních vojenských automobilních silnic při operačních přesunech vojsk, manévru materiálem, zdravotnickými a dílenskými prostředky. Vzhledem k možnému dočasnému vyřazení některých úseků armádních vojenských automobilních silnic zbraněmi hromadného ničení a k potřebě rychle přeorganisovat provoz na jiné volné cesty a p. je zvlášť nutné radiové spojení 2. sledu polního velitelství armády s veliteli silničních provozních praporů. Tohoto radiového spojení možno využít i pro spojení 2. sledu polního velitelství armády s ostatními silničními útvary a zálohami silničních prostředků tím, že velitelé silničních provozních praporů jim předají příslušné rozkazy, na př. pohyblivými pojítky.

Potřeba radiového spojení 2. sledu polního velitelství armády s pohyblivou zálohou materiálu velitele armády a zdravotnickým praporem zvláštního určení je nutná se zřetelem k jejich určení zabezpečit co nejrychleji odstranění následků použití zbraní hromadného ničení.

Vzhledem k značné šířce a hloubce armádních operací (50 až 100 km šířky až 200 km hloubky) a rozptýlenému rozmístění týlových útvarů a zařízení armády je třeba jako protistanice plánovat, kromě u armádní zásobovací základny, kde je třeba RV, RS. U pohyblivé zálohy materiálu velitele armády a u zdravotnického praporu zvláštního určení by bylo možno v krajním případě použít RM, neboť jsou poměrně blízko 2. sledu polního velitelství armády. Jakmile jsou však zasazeny, mohou se značně vzdálit, a proto i tu je lépe je vybavit RS.

Dále je třeba zabezpečit radiové spojení:

a) s náčelníky týlů tří střeleckých sborů a s týlovými sledy velitelství jejich divisí,

b) s týlovými sledy velitelství

- až dvou divisí armádní rychlé skupiny,
- až dvěma dělostřeleckými divisemi,
- třemi až čtyřmi protiletadlovými divisemi,
- čtyřmi až šesti dělostřeleckými brigádami,
- třemi až čtyřmi protitankovými dělostřeleckými brigádami,
- třemi až čtyřmi ženijními brigádami,
- třemi až čtyřmi automobilními dopravními prapory.

Potřeba radiového spojení s týlovými sledy velitelství těchto svazků vyplývá z nutnosti velet jim náčelníkem týlu armády a přijímat od nich rychlým pojítkem naléhavé jejich požadavky.

Potřeba tohoto radiového spojení je pak dále tím více opodstatněna, že na př. v útočné operaci nelze počítat s linkovým spojením s nimi.

Potřeba radiového spojení druhého sledu polního velitelství armády s velitelstvími tří až čtyř automobilních dopravních praporů vyplývá z požadavku mít rychlé spojení s těmito útvary pro zabezpečení rychlého manévru materiálem a prázdnými dopravními prostředky.

K celkovému zabezpečení požadovaného radiového spojení je třeba čtyř RV, osmi až deseti RS, čtyř RM, radiového přijímacího vozu, čtyř samostatných přijímačů.

Současná týlová spojovací rota s jednou RV 51, s jedním radiovým přijímacím vozem, s dvěma RM 31 a s dvěma RO 21 nestačí splnit potřebné požadavky, neboť nemá na př. druhou RV pro armádní zásobovací základnu a s jedním radiovým přijímacím vozem stačí v podstatě zabezpečit radiové spojení jen s náčelníky týlů střeleckých sborů a s týlovými sledy velitelství jejich divisí. Pro většinu ostatních svazků se jí nedostává prostředků.

Požadované prostředky představují hodnotu jedné radiové roty. Organisace radiové roty je uvedena na příloze 1.

Schema možného radiového spojení v armádním týlu armádní útočné operace viz na příloze 2. Samostatné RS uvedené v příloze 2 pro spojení s náčelníky týlu dělostřeleckých divisí, protiletadlových divisí a dělostřeleckých a ženijních brigád, divisi armádní rychlé skupiny a s veliteli automobilních dopravních praporů mohou být nahrazeny jedním radiovým přijímacím vozem s dvěma RS.

Další otázkou, kterou je nutno se zabývat, je otázka plánování spojení v armádním týlu.

Vzhledem k rozsahu navrhovaného spojení v armádním týlu jeví se účelné zprostit náčelníka štábu týlu armády přímé povinnosti organisovat spojení v armádním týlu a plánovat u armádního týlu náčelníka spojení, který by plánoval spojení v armádním týlu, vycházeje při tom z celkového plánu spojení armády. Podklady pro organizaci a plánování spojení pro potřebu armádního týlu by nadále určoval náčelník spojení armády. Odpovědnost náčelníka štábu týlu armády za organizaci a nepřetržitost spojení však zůstává beze změny.

Potřeba ostatních pojítek

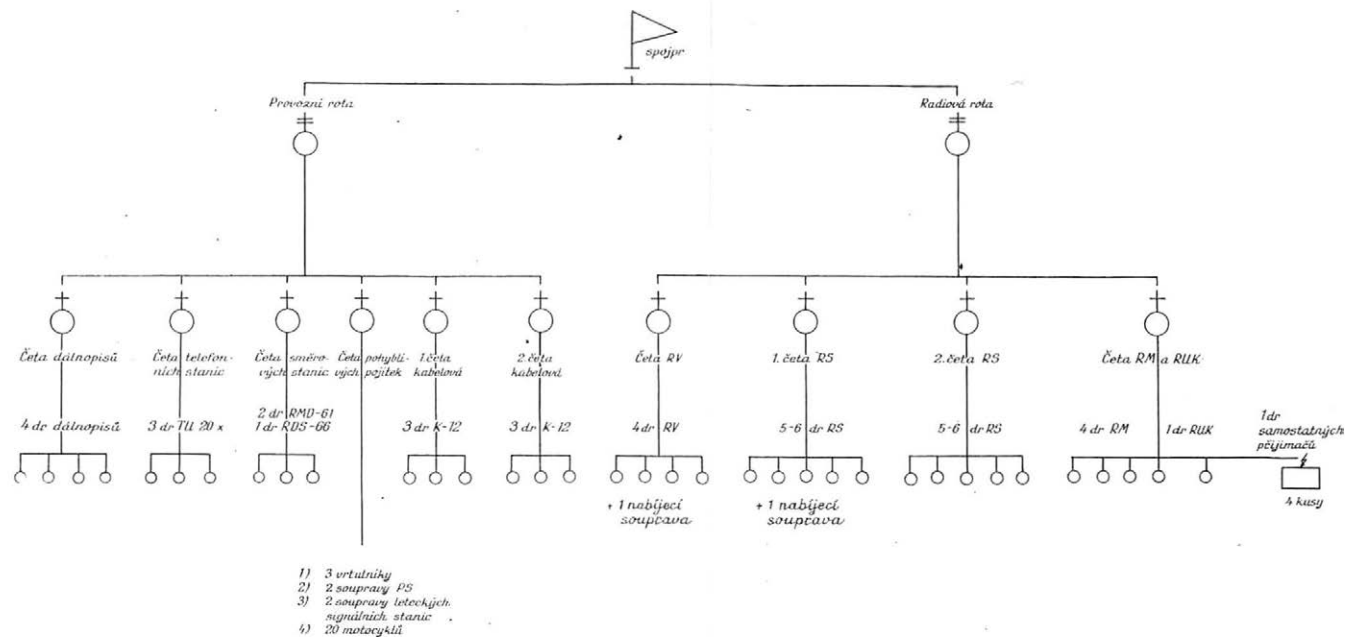
Další důležitou otázkou zabezpečení velení armádnímu týlu je potřeba pohyblivých pojítek, která zdvojují spojení technické. Takovými pojítky jsou především motocykly, automobily, spojovací letouny a vrtulníky.

Za základ kalkulace potřeby motocyklů je možno vzít požadavek dodat náčelníkům týlů svazků nejpozději do 2 hodin potřebné týlové rozkazy.

V armádní útočné operaci lze počítat asi s 35 svazky. Vzdálenost 2. sledu polního velitelství armády a týlových sledů velitelství nejbližších svazků ve výchozím položení je 5 až 10 km. Přemístění 2. sledu polního velitelství armády a týlových sledů velitelství svazků se provádí zpravidla jednou denně.

Týlové sledy velitelství dvou divisí nejbližšího střeleckého sboru jsou od sebe průměrně vzdáleny 6 km.

Vzdálenost 2. sledu polního velitelství armády od týlových sledů

Příloha 1. Návrh organizace spojovacího praporu týlu armády
(RUK = radiový přijímací vůz)

